

“Voor alle mensen die zich thuis willen voelen tussen twee culturen”

ROSMALLEN – Kirtika Hunen woont nu 21 jaar in Nederland, maar ze is geboren op Nepalese grond. Als geen ander heeft ze ervaren wat voor cultuurverschillen er zijn tussen haar vaderland en de poldergrond waar ze nu woont. Twee jaar geleden kreeg ze ruimte om na te denken over waar ze stond in haar leven. Ze besloot een boek te schrijven over het leven tussen twee culturen. Aanstaande vrijdag is de boekpresentatie van haar boek *Dutch-ess from the Himalaya*.

De geboorteplaats van Buddha was ook de geboorteplaats van Kirtika. Een klein dorp, in het zuidoosten van Nepal. Een warme plek, met drie maanden regentijd, goed voor de rijst die er wordt verbouwd. Ze groeide anders op dan haar twee kinderen, nu 16 en 8 jaar. “In het Oosten is gehoorzamen aan je ouders heel belangrijk. Er is daar geen tegenspraak of een mening. Ze geven je wel alle liefde, maar er is een grote kloof tussen ouder en kind. Respect hebben voor je ouders is ontzettend belangrijk.”

Ook het feit dat Kirtika in India op een kostschool terecht kwam, is iets wat we in Nederland eigenlijk niet kennen. “Ik heb daar zeventien jaar gewoond. Van de basisschool tot aan het slagen aan de middelbare school. Mijn ouders zag ik maar anderhalve maand per jaar. We kregen les van Ierse nonnen en mijn eerste taal is ook het Engels.” Toen al leefde ze tussen twee culturen: geboren in Nepal en wonend in India.

In 1992 kwam Kirtika naar Nederland voor een post-Hbo studie: Tropische Bosbouw, aan de Universiteit van Twente. “Er werkte daar nog iemand uit Nepal, die me uitnodigde om voor zijn hele familie Nepalees te koken. Het was heerlijk! Hij had ook een Nederlandse man uitgenodigd, die voor zijn werk al een aantal keer in Nepal was geweest. Zo maakte ik kennis met Irwin. Dat was het ook: een kennismaking.”

Verloving

Nadat Kirtika haar studie had afgerond, keerde ze weer terug naar Nepal. Echter, Irwin kwam daar ook heen. Hij was nieuwsgierig geworden naar het verloop van de projecten die hij eerder had opgericht. Ze spraken af en werden verliefd. Na amper drie weken vroeg Irwin haar ten huwelijk, maar dat ging zo maar niet. “In principe wilde ik wel, maar ik vond het ook te snel. Hij vertelde me toen van het verlovingsstelsel in Nederland: dat je na een jaar ook alsnog de verloving kon verbreken. En zo geschiedde.” Een moeilijke tijd brak aan, want e-mailen kon nog niet en bellen was erg duur. “We hebben honderden brieven naar elkaar gestuurd. En dat was goed, want ik durfde alles te vragen. En na een jaar durfde ik alsnog ja te zeggen.”

In Nepal is het zo dat de ouders van de man, de hand vragen aan de ouders van de dochter. “Irwin had een brief meegenomen van zijn ouders, waarin ze dat officieel deden.” Kirtika wilde eigenlijk graag samen verder leven in Nepal. “Ik had tenslotte een goede baan, dus daar was natuurlijk best discussie over. De reden om uiteindelijk naar Nederland te gaan was simpel. Met zijn salaris was het voor mij mogelijk om één keer per jaar mijn ouders te bezoeken. Andersom was dat niet het geval, dus vertrokken we naar Nederland.”

Dorpsmeisje

Ze kwamen in Den Haag te wonen, een enorme cultuurschok voor Kirtika. “Ik ben een dorpsmeisje en ik kende daar zelfs mijn burens niet. Dat kwam overigens doordat ze overdag werkten, niet uit onwil. Ik was vaak alleen thuis. In Nepal had ik een goede baan bij de overheid, dus ik wist dat als ik hier een baan wilde vinden, ik Nederlands moest leren.”

Kirtika studeerde twee jaar Nederlands. Na het behalen van haar diploma, verhuisden ze naar Rosmalen. Haar man had een baan gevonden bij de gemeente Den Bosch. “Ik was 26 jaar, maar blijbaar toch te oud voor de arbeidsmarkt. Vandaar dat ik verder ging studeren: Environment Management in Deventer.” Ook na deze studie bleef het lastig om werk te vinden. “Ik raakte zo gefrustreerd dat we op een gegeven moment zelfs spraken over terugkeren naar Nepal, totdat ik ontdekte dat ik zwanger was. En dan denk je niet meer alleen aan jezelf, maar ook als moeder. Ik dacht: wat gun ik mijn kind? En dat was toch opgroeien in Nederland, met goede opleidingen, betere gezondheidszorg enzovoort.”

Het roer om

Ook vond ze in die tijd een baan bij het Waterschap. Later werkte ze bij het toenmalige ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij (nu valt het onder Economische Zaken), als beleidsmedewerker natuurontwikkeling bij de gemeente Veghel en als coördinator Duurzaamheid bij de gemeente Weert. Twee jaar terug gooide ze het roer om. “Er kwam ruimte om naar mezelf te kijken. Vragen als wat wil ik, waar ligt mijn hart, kwamen op. Terugkijkend op mijn leven, merkte ik dat ik altijd tussen twee culturen heb geleefd. Eerst in India en later in Nederland. Omdat ik ook heel graag mensen help, besloot ik een boek te schrijven. Ik geloof namelijk dat elk mens met de juiste tools in staat is om zich thuis te voelen tussen twee culturen.” Het vrijwilligerswerk dat ze doet, als coach bij Divers in Den Bosch en als freelancer, versterkte haar gevoel. “Ik kan helpen bij mensen die als expats naar Nederland komen, of als Nederlanders voor korte tijd naar het buitenland, bijvoorbeeld India, gaan. Ik help dan met vragen als: hoe ga je om met Indiase collega's?”

Boekpresentatie

In haar boek *Dutch-ess from the Himalaya* (inderdaad in het Engels – er wordt nog naar een Nederlandse vertaler gezocht) kijkt Kirtika terug op 21 jaar in Nederland. Het zijn korte verhalen met veel anekdotes. Serieuze onderwerpen komen voorbij, zoals het bestaan van de puberteit – iets dat voor Kirtika volledig nieuw was toen haar oudste dochter ineens 12 werd. Het boek is voor mensen die zich thuis willen voelen tussen twee culturen. De boekpresentatie vindt plaats op vrijdag 12 maart om 15.00 uur, op de vierde verdieping van het Centraal Station in Den Bosch, bij Seats 2 Meet. Het boek is ook te koop bij de boekhandels in Rosmalen en kost €15,95.